Care este folosul ecteniei pentru cei adormiţi?

Materiale despre Rugăciuni pentru adormiţi:

https://independent.academia.edu/emystea/Rug%C4%83ciuni-pentru-adormi%C5%A3i

https://archive.org/details/@steaemy?query=Rug%C4%83ciuni+pentru+adormi%C5%A3i

***

Rugăciuni pentru adormiţi:

https://www.academia.edu/44320387/Rug%C4%83ciuni_pentru_adormi%C5%A3i

https://archive.org/details/rugaciuni-pentru-adormiti

***

Sfântul Ioan Gură de Aur spune creştinilor pe care îi păstorea: „Să nu te îndoieşti deloc că cei morţi se vor folosi duhovniceşte, căci preotul nu se roagă zadarnic fie la Proscomidie, fie la Sfânta Masă, pentru cei adormiţi în Hristos cu credinţa în Dumnezeu Omul”.

Creştinul doreşte să comunice şi cu cei trecuţi din lumea aceasta, în aceea a veşniciei. Tânjeşte spre comuniunea universală din veşnicia Împărăţiei lui Dumnezeu.

Ectenia pentru cei adormiţi este expresie a acestei dorinţe. Ea începe, ca şi ectenia întreită prin cererea milei lui Dumnezeu, însă de data aceasta pentru cei adormiţi. Rugăciunea se înalţă apoi pentru iertarea acestora de păcate. Comuniunea a ajuns aici pe una din culmile sale, căci vrem să-i cuprindem în dragostea noastră nu numai pe cei ce trăiesc pe lângă noi, ci şi pe cei care şi-au împlinit rostul pentru lumea aceasta.

Rugăciunea de iertare pentru cei morţi afirmă spiritualitatea lui Dumnezeu („Dumnezeul duhurilor") şi atotputernicia Sa („şi a tot trupul"); apoi este amintită lucrarea răscumpărătoare a lui Hristos „Care-ai călcat moartea şi pe diavol l-ai surpat şi ai dăruit viaţă lumii tale", exprimându-se, desigur, prin acesta rechemarea omenirii la „slujirea cea dintâi"; în scurte cuvinte este făcută o prezentare, desigur alegorică a locului de odihnă a drepţilor: „în loc luminat" (referindu-se la lumina dumnezeiască necreată, de care vorbeşte şi Sfântul Simeon Noul Teolog), „în loc cu verdeaţă, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea şi suspinarea".

Rugăciunea exprimă de asemenea ideea unei păcătoşenii generale: „Nu este om care să fie viu şi să nu greşească" a omenirii, excepţie făcând de aici doar persoana divino-umană a lui Iisus Hristos: „Numai Tu singur eşti fără de păcat". Rugăciunea se încheie cu exprimarea altui atribut a lui Dumnezeu, anume dreptatea: „Dreptatea ta este dreptate în veac" iar vis a vis de ceea ce spunea Mântuitorul: „Eu sunt Calea, Adevărul şi Viaţa", rugăciunea zice: "Cuvântul Tău este Adevărul." (Liturghier, p. 119).

În final cerem veşnica pomenire a celor adormiţi:„Întru fericită adormire, veşnică odihnă dă, Doamne, sufletelor adormiţilor robilor Tăi, celor ce s-au pomenit acum, şi le fă lor veşnică pomenire", căci „a pomeni pe cineva înseamnă a trimite spre acela un curent de viaţă. Iar a-l pomeni neîncetat înseamnă a trimite spre el un curent neîntrerupt şi veşnic de viaţă. A pomeni în veci înseamnă deci a ţine veşnic în viaţă pe cel pomenit" (Pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, „Spiritualitate şi comuniune în Liturghia ortodoxă").

Suntem datori să ţinem în noi pomenirea celor dragi, a înaintaşilor noştri, a fraţilor noştri întru Hristos, având dorinţa de a-i întâlni pe toţi în Împărăţia lui Dumnezeu.